DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)
den 29 april 2004 *

I mål C-496/99 P,

Europeiska gemenskapernas kommission, inledningsvis företrädd av F. Ruggeri Laderchi, i egenskap av ombud, därefter av T. van Rijn och L. Visaggio, båda i egenskap av ombud, biträdda av A. Dal Ferro, avvocato, med delgivningsadress i Luxemburg,

klagande,

angående överklagande av dom meddelad den 14 oktober 1999 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (andra avdelningen) i de förenade målen T-191/96 och T-106/97, CAS Succhi di Frutta mot kommissionen (REG 1999, s. II-3181), i vilket det förs talan om upphävande av denna dom,

* Rättegångsspråk: italienska.

i vilket den andra parten är:

CAS Succhi di Frutta SpA, med säte i Castagnaro (Italien), inledningsvis företrätt av A. Tizzano, G.M. Roberti och F. Sciaudone, därefter av G.M. Roberti och F. Sciaudone, avvocati,

sökande i första instans,

meddelar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av domarna V. Skouris, tillförordnad ordförande på sjätte avdelningen, J.N. Cunha Rodrigues, J.-P. Puissochet, R. Schintgen (referent) och F. Macken,

generaladvokat: S. Alber,
justitiesekreterare: R. Grass,

med hänsyn till referentens rapport,

och efter att den 24 oktober 2002 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Europeiska gemenskapernas kommission har, genom ansökan som inkom till domstolens kansli den 21 december 1999, med stöd av artikel 49 i domstolens EG-stadga överklagat förstainstansrättens dom av den 14 oktober 1999 i de förenade målen T-191/96 och T-106/97, CAS Succhi di Frutta mot kommissionen (REG 1999, s. II-3181) (nedan kallad den överklagade domen), i vilken det förs talan om att denna dom delvis skall upphävas.

Tillämpliga bestämmelser samt faktiska och processuella förhållanden

2 I den överklagade domen redogjorde förstainstansrätten för de tillämpliga bestämmelserna samt de faktiska och processuella förhållandena på följande sätt:

"1 Den 4 augusti 1995 antog rådet förordning (EG) nr 1975/95 om gratisleveranser av jordbruksprodukter till befolkningen i Georgien, Armenien, Azerbajdzjan, Kirgizistan och Tadzjikistan (EGT L 191, s. 2) (nedan kallad förordning nr 1975/95). I de två första övervägandena anges följande: 'Det är tillrådligt att förse Georgien, Armenien, Azerbajdzjan, Kirgizistan och Tadzjikistan med jordbruksprodukter i syfte att öka tillgången på livsmedel och detta med hänsyn tagen till skillnader i de lokala situationerna utan att detta hindrar utvecklingen mot försörjning på marknadsekonomiska villkor. Gemenskapen förfogar över lager av jordbruksprodukter efter interventionsåtgärder, och det är lämpligt att som en undantagsåtgärd främst ta av dessa för att genomföra åtgärden.'

2 Artikel 1 i förordning nr 1975/95 har följande lydelse:

'I enlighet med de villkor som anges i denna förordning skall åtgärder [vidtas] för att förse Georgien, Armenien, Azerbajdzjan, Kirgizistan och Tadzjikistan med gratis jordbruksprodukter vilka närmare skall anges och som är tillgängliga på grund av interventionsåtgärder. [Om] det för tillfället inte finns interventionsprodukter tillgängliga kan produkter anskaffas på gemenskapsmarknaden för att uppfylla gemenskapens åtaganden.'

3 Artikel 2 i förordning nr 1975/95 har följande lydelse:

'1. Produkterna skall levereras i [o]bearbetad eller i bearbetad form.

2. Åtgärderna kan även gälla tillgängliga livsmedel eller sådana som kan erhållas på marknaden mot betalning i form av produkter ur interventionslager och som hänför sig till samma grupp av produkter.

3. Leveranskostnaderna, som omfattar transport- och i tillämpliga fall även förädlingskostnader, skall fastställas genom anbudsinfodran eller i brådskande fall eller vid transportsvårigheter, genom underhandsöverenskommelser.

...'

4 Därefter antog kommissionen förordning (EG) nr 2009/95 av den 18 augusti 1995 om tillämpningsföreskrifter för gratis leverans av jordbruksprodukter från interventionslager till Georgien, Armenien, Azerbajdzjan, Kirgizistan och Tadzijkistan enligt rådets förordning (EG) nr 1975/95 (EGT L 196, s. 4) (nedan kallad förordning nr 2009/95).

5 I andra övervägandet i förordning nr 2009/95 anges följande:

'Gratisleveranserna skall bestå av obearbetade jordbruksprodukter från interventionslager och av produkter som inte är tillgängliga där men som tillhör samma produktgrupp. Särskilda bestämmelser för leverans av bearbetade produkter bör fastställas. Det bör särskilt fastställas att sådana leveranser skall betalas med råvaror från interventionslager.'

6 Artikel 2.2 i förordning nr 2009/95 har följande lydelse:

'Anbudsinfordringarna får avse den produktkvantitet som faktiskt skall tas ut från interventionslagren som betalning för leverans av bearbetade produkter som hör till samma produktgrupp vid leveransstadium som skall fastställas i anbudsinfordran.'

7 Enligt artikel 6.1 e [punkt 1] i förordning nr 2009/95 skall ett giltigt anbud vid tillämpning av artikel 2.2 innehålla följande uppgift: 'Den föreslagna produktkvantitet uttryckt i ton (nettovikt) som skall bytas ut mot ett ton (netto) av den färdiga produkten på de villkor och det leveransstadium som föreskrivs i anbudsinfordran.'

8 Artikel 6.2 i förordning nr 2009/95 har följande lydelse:

'Anbud som inte lämnas i enlighet med denna artikel, och som endast delvis uppfyller villkoren i förordningen om anbudsförfarande eller som innehåller andra villkor än de som föreskrivs i denna förordning kan komma att förkastas.'

9 Enligt artikel 15.1 i förordning nr 2009/95 skall anbudsinfordran särskilt innehålla

'— kompletterande föreskrifter och villkor,

— uppgift om partierna som lagrens namn och adresser,

...

— uppgift om de olika partiernas viktigaste fysiska och tekniska egenskaper,

...'

10 Enligt artikel 15.2 i förordning nr 2009/95 skall i fråga om anbudsförfarande enligt artikel 2.2 infordran särskilt innehålla

'— uppgift om det parti eller den grupp av partier som skall tas över som betalning för leveransen,

— en beskrivning av den bearbetade produkt som skall levereras vad avser art, kvantitet, kvalitet, förpackning etc.'

11 Kommissionen antog därefter förordning (EG) nr 228/96 av den 7 februari 1996 om leverans av fruktsaft och fruktsylt till befolkningen i Armenien och Azerbajdzjan (EGT L 30, s. 18) (nedan kallad förordning nr 228/96).

12 I första och andra övervägandena i förordning nr 228/96 anges följande:

'Förordning (EG) nr 1975/95 föreskriver att leveranser av jordbruksprodukter kan gälla tillgängliga livsmedel eller sådana som kan erhållas på marknaden mot betalning i form av produkter tillgängliga efter interventionsåtgärder.

För att besvara mottagarländernas begäran om fruktsaft och fruktsylt är det lämpligt att inleda ett anbudsförfarande för att fastställa de mest fördelaktiga förhållandena för leveranser av sådana produkter och för att föreskriva anbudsgivarens betalning genom återköp av frukter som undandragits från

marknaden i enlighet med artikel 15 och 15a i rådets förordning (EEG) nr 1035/72 av den 18 maj 1972 om den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker [EGT L 118, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 4, s. 162], senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 1363/95 [EGT L 132, s. 8].'

13 Artikel 1 i förordning nr 228/96 har följande lydelse:

'Ett anbudsförfarande inleds härmed avseende leverans av högst 1 000 ton fruktsaft, 1 000 ton koncentrerad fruktsaft och 1 000 ton fruktsylt som angivet i bilaga I, i enlighet med föreskrifterna i förordning ... nr 2009/95, särskilt artikel 2.2 i denna, och i överensstämmelse med bestämmelserna i gällande förordning.'

14 I bilaga I till förordning nr 228/96 anges följande:

Parti nr 1	Produkt att leverera: 500 ton (netto) äpplesaft Produkt att dra tillbaka: äpplen
Parti nr 2	Produkt att leverera: 500 ton (netto) äpplesaft med en koncentration om 50% Produkt att dra tillbaka: äpplen.
Parti nr 3	Produkt att leverera: 500 ton (netto) apelsinsaft Produkt att dra tillbaka: apelsiner

Parti nr 4 Produkt att leverera: 500 ton (netto) apelsinsaft med en koncentration om 50%
Produkt att dra tillbaka: apelsiner

Parti nr 5 Produkt att leverera: 500 ton (netto) sylt av olika frukter
Produkt att dra tillbaka: äpplen.

Parti nr 6 Produkt att leverera: 500 ton (netto) sylt av olika frukter
Produkt att dra tillbaka: apelsiner

Leveransdatum var den 20 mars 1996 för samtliga partier.

15 Den 15 februari 1996 lämnade sökanden ett skriftligt anbud på partierna 1 och 2 i vilket bolaget erbjöd sig att leverera produkterna mot betalning i form av 12 500 ton respektive 25 000 ton äpplen.

16 Bolagen Trento Frutta SpA (nedan kalla[de] Trento Frutta) och Loma GmbH (nedan kallat Loma) erbjöd sig att dra tillbaka 8 000 ton äpplen för parti nr 1 och 13 500 ton äpplen för parti nr 2. Trento Frutta uppgav dessutom att bolaget var berett att ta emot persikor, om det inte fanns tillräckligt med äpplen.

17 Den 6 mars 1996 informerade kommissionen genom meddelande nr 10663 Azienda di Stato per gli Interventi nel Mercato Agricolo (det italienska interventionsorganet, nedan kallat AIMA) om att den hade tilldelat Trento

Frutta partierna nr 1, 3, 4, 5 och 6. En kopia av detta meddelande skickades till Trento Frutta. Enligt meddelandet skulle Trento Frutta erhålla betalning, i första hand, i följande kvantiteter av frukter som dragits tillbaka från marknaden:

Parti nr 1 8 000 ton äpplen eller 8 000 ton persikor,

Parti nr 3 20 000 ton apelsiner eller 8 500 ton äpplen eller 8 500 ton persikor,

Parti nr 4 32 000 ton apelsiner eller 13 000 ton äpplen eller 13 000 ton persikor,

Parti nr 5 18 000 ton äpplen eller 18 000 ton persikor,

Parti nr 6 45 000 ton apelsiner eller 18 000 ton äpplen eller 18 000 ton persikor.

18 Den 13 mars 1996 informerade kommissionen genom meddelande nr 11832 AIMA om att den hade tilldelat Loma parti nr 2 mot tillbakadragande av 13 500 ton äpplen.

19 AIMA vidtog i enlighet med förordning nr 228/96 nödvändiga åtgärder för att genomföra kommissionens meddelanden nr 10663 och [nr] 11832 genom cirkulär nr 93/96 av den 21 mars 1996, vilket återgav innehållet i meddelandena.

20 Den 14 juni 1996 fattade kommissionen beslut C (96) 1453 om leverans av fruktsaft och fruktsylt till befolkningen i Armenien och Azerbajdzjan enligt förordning nr 228/96 (nedan kallat beslutet av den 14 juni 1996). Enligt andra övervägandet i detta beslut hade alldeles för små produktkvantit[et]er dragits tillbaka från marknaden sedan anbudsförfarandet, trots att tiden för tillbakadragande nästan hade gått ut. För att avsluta transaktionen var det därför nödvändigt att tillåta anbudsgivare som så önskade att i stället för äpplen och apelsiner få betalt i andra produkter som dragits tillbaka från marknaden i på förhand fastställda mängder som avspeglade förhållandet mellan produkterna i fråga i bearbetat skick.

21 I artikel 1 i beslutet av den 14 juni 1996 angavs att anbudsgivarna (det vill säga Trento Frutta och Loma) skulle kunna begära att erhålla de produkter som dragits tillbaka från marknaden enligt följande utjämningskoefficienter:

a) 1 ton persikor för 1 ton äpplen,

b) 0,667 ton aprikoser för 1 ton äpplen,

c) 0,407 ton persikor för 1 ton apelsiner,

d) 0,270 ton aprikoser för 1 ton apelsiner.

22 Detta beslut var riktat till Republiken Italien, Republiken Frankrike, Republiken Grekland och Konungariket Spanien.

23 Den 22 juli 1996 fattade kommissionen beslut C (96) 1916 om leverans av fruktsaft och fruktsylt till befolkningen i Armenien och Azerbajdzjan enligt förordning nr 228/96 (nedan kallat beslutet av den 22 juli 1996). Enligt tredje övervägandet i beslutet fanns det inte tillräckligt med persikor och aprikoser för att avsluta transaktionen, varför det var lämpligt att ersätta de äpplen som anbudsgivarna skulle ta emot med nektariner.

24 I artikel 1 i beslutet av den 22 juli 1996 angavs att Trento Frutta och Loma skulle kunna begära att erhålla de produkter som dragits tillbaka från marknaden enligt utjämningskoefficienten 1,4 ton nektariner för 1 ton äpplen.

25 Detta beslut var riktat till Republiken Italien.

26 Den 24 juli 1996 underrättades AIMA om att sökanden hade väckt talan vid Tribunale amministrativo regionale del Lazio om ogiltigförklaring av AIMA:s ovannämnda cirkulär nr 93/96.

27 Vid ett möte den 26 juli 1996 mellan sökanden och kommissionens generaldirektorat för jordbruk (GD VI), som anordnats på sökandens begäran, invände sökanden mot att kommissionen medgav att äpplen och apelsiner ersattes med andra frukter och erhöll en kopia av beslutet av den 14 juni 1996.

28 Den 2 augusti 1996 skickade sökanden teknisk rapport nr 94, som utarbetats av Dipartimento Territorio e Sistemi Agro-Forestali vid universitetet i Padua, till kommissionen. Rapporten behandlade de ekonomiska utjämningskoefficienterna för vissa frukter vid juicetillverkning.

29 Den 6 september 1996 fattade kommissionen beslut C (96) 2208 om ändring av kommissionens beslut av den 14 juni 1996 om leverans av fruktsaft och fruktsylt till befolkningen i Armenien och Azerbajdzjan enligt förordning nr 228/96 (nedan kallat beslutet av den 6 september 1996). Enligt andra övervägandet i beslutet var det lämpligt att ändra de utjämningskoefficienter som fastställts i beslutet av den 14 juni 1996 för att under hela tiden för tillbakadragandet av persikor få till stånd en bättre avvägd ersättning mellan å ena sidan äpplen och apelsiner som användes för leveranser av fruktsaft till befolkningen i Kaukasus och å andra sidan persikor som drogs tillbaka från marknaden för betalningen av dessa leveranser. De nya utjämningskoefficienterna skulle enbart vara tillämpliga på produkter som anbudsgivarna ännu inte hade dragit tillbaka som betalning för leveranserna.

30 Enligt artikel 1 i beslutet av den 6 september 1996 ändrades artikel 1 a och 1 c i beslutet av den 14 juni 1996 på följande sätt:

'a) 0,914 ton persikor för 1 ton äpplen,

...

c) 0,372 ton persikor för 1 ton apelsiner.'

31 Detta beslut var riktat till Republiken Italien, Republiken Frankrike, Republiken Grekland och Konungariket Spanien.

32 Sökanden väckte genom ansökan, som inkom till förstainstansrättens kansli den 25 november 1996, talan om ogiltigförklaring av beslutet av den 6 september 1996. Målet registrerades under nummer T-191/96.

33 Genom beslut av den 26 februari 1997 i mål T-191/96 R, CAS Succhi di Frutta mot kommissionen (REG 1997, s. II-211), avslog förstainstansrättens ordförande sökandens ansökan av den 16 januari 1997 om uppskov med verkställigheten av beslutet av den 6 september 1996.

34 Sökanden väckte genom ansökan, som inkom till förstainstansrättens kansli den 9 april 1997, talan om ogiltigförklaring av beslutet av den 22 juli 1996. Sökanden gjorde gällande att bolaget hade erhållit en kopia av beslutet först den 30 januari 1997, i förfarandet om interimistiska åtgärder. Detta mål registrerades under nummer T-106/97.

35 Genom beslut av den 20 mars 1998 avslog ordföranden på förstainstansrättens andra avdelning en ansökan från Allione Industria Alimentare SpA om att få intervenera till stöd för sökandens yrkanden i mål T-191/96 (REG 1998, s. II-57[3]).

36 Den 14 oktober 1998 beslutade ordföranden på förstainstansrättens andra avdelning att förena målen T-191/96 och T-106/97 vad gällde det muntliga förfarandet och domen.

37 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten (andra avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet utan att vidta några föregående åtgärder för bevisupptagning. Den anmodade dock kommissionen att före förhandlingen skriftligen redogöra för interventionsorganens lager av äpplen vid tidpunkten för de faktiska omständigheterna i målen. Kommissionen svarade på denna anmodan inom den föreskrivna fristen. Förhandlingen ägde rum den 10 februari 1999."

3 I mål T-191/96 yrkade Succhi di Frutta att förstainstansrätten skulle ogiltigförklara beslutet av den 6 september 1996 om ändring av beslutet av den 14 juni 1996 och förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Den överklagade domen

Upptagande till sakprövning

4 Kommissionen gjorde gällande att talan skulle avvisas, eftersom Succhi di Frutta inte berördes direkt och personligen av beslutet av den 6 september 1996 och eftersom bolaget inte hade något intresse av att få beslutet ogiltigförklarat.

5 Beträffande frågan om upptagande till sakprövning fastställde förstainstansrätten följande:

"50 Enligt artikel 173 ... i EG-fördraget (nu artikel 230 EG i ändrad lydelse) får fysiska och juridiska personer väcka talan om ogiltigförklaring av beslut som

är riktade till dem eller som, även om de utfärdats i form av en förordning eller ett beslut riktat till en annan person, direkt och personligen berör dem.

51 Enligt fast rättspraxis kan andra personer än de som ett beslut är riktat till göra anspråk på att vara personligen berörda, i den mening som avses i denna bestämmelse, endast om beslutet angår dem på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för dem eller på grund av en faktisk situation som särskiljer dem [från] alla andra personer och därigenom försätter dem i en ställning som motsvarar den som gäller för en person som ett beslut är riktat till (domstolens dom av den 15 juli 1963 i mål 25/62, Plaumann mot kommissionen, REG 1963, s. 199; svensk specialutgåva, volym 1, s. 181. Se exempelvis förstainstansrättens dom av den 11 februari 1999 i mål T-86/96, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Luftfahrt-Unternehmen och Hapag Lloyd Fluggesellschaft mot kommissionen, REG 1999, s. II-179, punkt 42, och nämnd rättspraxis).

52 Det är i detta fall ostridigt att sökanden deltog i anbudsförfarandet för partierna nr 1 och [nr] 2 och att parti nr 1 tilldelades Trento Frutta.

53 För övrigt har kommissionen inte bestritt att dess ovannämnda meddelande nr 10663 av den 6 mars 1996 innehåller uppgifter som inte överensstämmer med villkoren i anbudsinfordran enligt förordning nr 228/96, eftersom det bland annat anges att betalningen för Trento Fruttas leveranser skulle ske i persikor i stället för i äpplen och apelsiner. Genom meddelandet ändras därmed de angivna betalningsvillkoren för de olika partierna.

54 Ändringen av de angivna betalningsvillkoren för de olika partierna bekräftades för samtliga anbudsgivare genom beslutet av den 14 juni 1996. Därefter begärde sökanden att kommissionen skulle ompröva det beslutet. Ett

möte mellan tjänstemän från GD VI och sökanden ägde därför rum den 26 juli 1996, efter vilket sökanden skickade den tekniska rapporten nr 94 (ovan punkterna 27 och 28) till kommissionen.

55 Mot bakgrund av de nya omständigheter som kommissionen därmed fick kännedom om och en omprövning av hela situationen, i synnerhet det pris på persikor på gemenskapsmarknaden som dess tjänstemän konstaterat i mitten av augusti 1996 (se arbetsdokumentet från GD VI, bilaga 11 till svaromålet), fattade kommissionen det omtvistade beslutet den 6 september 1996 om nya utjämningskoefficienter för persikor och äpplen/apelsiner.

56 Följaktligen skall det omtvistade beslutet anses som ett självständigt beslut, vilket fattats på begäran av sökanden och på grundval av nya omständigheter. Beslutet ändrar villkoren för anbudsförfarandet genom att det anges att anbudsgivarna skall få betalt i persikor i stället för i äpplen och apelsiner och enligt andra utjämningskoefficienter. Detta trots de kontakter som parterna hade haft under tiden.

57 Mot denna bakgrund måste det anses att sökanden berörs personligen av det omtvistade beslutet. Sökanden berörs för det första såsom anbudsgivare som inte tilldelades något kontrakt, i och med att ett av de väsentliga villkoren i anbudsförfarandet — betalningsvillkoren för leveranserna i fråga — senare ändrades av kommissionen. En anbudsgivare i den situationen berörs inte enbart personligen av kommissionens bedömning av de anbud som inkommit efter en anbudsinfordran (domstolens dom av den 6 mars 1979 i mål 92/78, Simmenthal mot kommissionen (REG 1979, s. 777), punkt 25). Han har också fortfarande ett personligt intresse av att övervaka att villkoren i anbudsinfordran iakttas när kontrakten genomförs. Det förhållandet att

kommissionen inte i anbudsinfordran nämnde att det var möjligt att anbudsgivarna kunde erhålla andra frukter än de angivna som betalning för sina leveranser, medförde att sökanden inte hade möjlighet att lämna ett annat anbud än det som den lämnade och därmed ha samma möjligheter som Trento Frutta.

58 För det andra berörs sökanden, under de särskilda omständigheterna i detta fall, personligen av det omtvistade beslutet på grund av att det fattades efter det att sökanden begärt en omprövning av hela situationen och mot bakgrund av bland annat ytterligare uppgifter som sökanden lämnade till kommissionen.

59 Sökanden berörs även direkt av det omtvistade beslutet, eftersom kommissionen inte givit de nationella myndigheterna något utrymme för skönsmässig bedömning av villkoren för beslutets genomförande (se exempelvis domstolens dom av den 13 maj 1971 i de förenade målen 41/70, 42/70, 43/70 och 44/70, International Fruit Company mot kommissionen, REG 1971, s. 411, punkterna 25–28).

60 Argumentet att sökanden inte inom föreskriven tid har väckt talan mot beslutet av den 14 juni 1996 måste underkännas, eftersom det omtvistade beslutet inte kan anses vara en ren bekräftelse av det beslutet. Såsom har konstaterats ovan gick kommissionen med på sökandens begäran att ompröva beslutet av den 14 juni 1996, och det omtvistade beslutet fattades efter denna omprövning. Dessutom innehåller det omtvistade beslutet andra utjämningskoefficienter och grundas på nya omständigheter. Mot denna bakgrund kan sökandens talan inte avvisas av detta skäl (se förstainstansrättens dom av den 3 mars 1994 i mål T-82/92, Cortes Jimenez m.fl. mot kommissionen, REGP 1994, s. II-237, punkt 14, av den 15 oktober 1997 i mål T-331/94, IPK mot kommissionen, REG 1997, s. II-1665, punkt 24, av den 8 juli 1998 i mål T-130/96, Aquilino mot rådet, REGP 1998, s. II-1017, punkt 34, och av den 21 oktober 1998 i mål T-100/96, Vicente-Nuñez mot kommissionen, REGP 1998, s. II-1779, punkterna 37–42).

61 Argumentet att sökanden inte skulle ha något berättigat intresse av att få saken prövad på grund av att en ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet endast skulle medföra att de tidigare utjämningskoefficienterna i beslutet av den 14 juni 1996, vilka var mindre fördelaktiga för sökanden, återigen började gälla måste också underkännas.

62 Vid bedömningen av om förevarande talan kan upptas till sakprövning kan det nämligen inte presumeras att en ogiltigförklaring av beslutet av den 6 september 1996 endast skulle medföra att utjämningskoefficienterna i beslutet av den 14 juni 1996 återigen började gälla, med hänsyn till bland annat att kommissionen enligt artikel 176 i EG-fördraget (nu artikel 233 EG) skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa denna dom (se domstolens dom av den 26 april 1988 i de förenade målen 97/86, 99/86, 193/86 och 215/86, Asteris mot kommissionen, REG 1988, s. 2181, punkterna 27–32).

63 I vart fall framgår det av punkt 32 i domen i det ovannämnda målet Simmenthal mot kommissionen att även om ett beslut i ett anbudsförfarande att tilldela konkurrenter kontrakt har genomförts helt och hållet, har en anbudsgivare fortfarande ett intresse av att få ett sådant beslut ogiltigförklarat för att få kommissionen att återställa hans situation på lämpligt sätt eller för att förmå kommissionen att göra erforderliga ändringar i framtida anbudsförfaranden, om det skulle fastställas att de i sin nuvarande utformning strider mot vissa rättsliga krav. Denna rättspraxis är tillämplig på det förevarande målet, i synnerhet som det är ostridigt att de transaktioner som anbudsinfordran avsåg ännu inte hade genomförts helt och hållet när det omtvistade beslutet fattades.

64 Av det ovan anförda följer att talan kan upptas till sakprövning."

Prövning i sak

6 Beträffande sakprövningen i mål T-191/96 åberopade Succhi di Frutta sju grunder till stöd för sin talan. Dessa var 1) åsidosättande av förordning nr 228/96 och av

principerna om insyn och likabehandling, 2) åsidosättande av förordningarna nr 1975/95 och 2009/95, 3) maktmissbruk, 4) uppenbart oriktiga bedömningar, 5) åsidosättande av artikel 39 i EG-fördraget (nu artikel 33 EG) och av artikel 40.3 i EG-fördraget (nu artikel 34 EG i ändrad lydelse) samt av förordning nr 1035/72, 6) bristfällig motivering och 7) uppenbart olämplig ersättningsåtgärd.

7 Förstainstansrätten gjorde följande bedömning av den första grunden:

"72 I samband med tillämpningen av rådets direktiv 71/305/EEG av den 26 juli 1971 om samordning av förfarandena vid tilldelning av offentliga upphandlingskontrakt för bygg- och anläggningsarbeten (EGT L 185, s. 5) har domstolen fastslagit att om en upphandlande enhet har fastställt föreskrifter i kontraktshandlingarna innebär principen om likabehandling av anbudsgivare ett krav på att alla anbud skall överensstämma med kontraktshandlingarna, så att en objektiv jämförelse av anbuden garanteras (domstolens dom av den 22 juni 1993 i mål C-243/89, kommissionen mot Danmark, REG 1993, s. I-3353, punkt 37, svensk specialutgåva, volym 14, och av den 25 april 1996 i mål C-87/94, kommissionen mot Belgien, REG 1996, s. I-2043, punkt 70). Dessutom har den fastslagit att vid jämförelsen av anbuden måste i alla skeden både principen om likabehandling av anbudsgivare och principen om insyn iakttas, så att alla anbudsgivare har samma möjligheter när de utformar sina anbud (domen i det ovannämnda målet kommissionen mot Belgien, punkt 54).

73 Denna rättspraxis är tillämplig i förevarande fall. Således var kommissionen tvungen att i anbudsinfordran klart ange föremålet och villkoren för anbudsförfarandet och att noggrant följa de angivna villkoren, så att alla anbudsgivare hade samma möjligheter när de utformade sina anbud. I synnerhet kunde kommissionen inte i efterhand ändra villkoren för anbudsförfarandet, särskilt inte de som avsåg anbudet, på ett sätt som inte angavs i anbudsinfordran, utan att åsidosätta principen om insyn.

74 Såsom har konstaterats ovan medgav det omtvistade beslutet att anbudsgivarna, det vill säga Trento Frutta och Loma, kunde få betalt för sina leveranser i form av andra produkter än dem som angavs i anbudsinfordran. Bland annat kunde äpplen och apelsiner ersättas med persikor.

75 Ett sådant ersättande anges inte i anbudsinfordran enligt förordning nr 228/96. Det framgår nämligen av bilaga I till denna förordning, tolkad enligt artikel 15.1 och 15.2 i förordning nr 2009/95 (se ovan punkterna 9 – 13), att anbudsgivarna endast kunde dra tillbaka de angivna produkterna, det vill säga äpplen i fråga om partierna 1, 2 och 5 och apelsiner i fråga om partierna 3, 4 och 6, som betalning för leveranserna.

76 För övrigt framgår det av artikel 6.1 e 1 i förordning nr 2009/95 (se ovan punkt 7) att ett giltigt anbud skulle innehålla en uppgift om den produktkvantitet som anbudsgivaren begärde som betalning för att leverera de bearbetade produkterna på de villkor som föreskrevs i anbudsinfordran.

77 Ersättandet av äpplen och apelsiner med persikor som betalning för de ifrågavarande leveranserna samt fastställandet av utjämningskoefficienter för dessa frukter utgör således en betydlig ändring av ett väsentligt villkor i anbudsinfordran, det vill säga betalningsvillkoren för de produkter som skulle levereras.

78 I motsats till vad kommissionen har uppgivit medger ingen av de texter som denna nämnt, bland annat första och andra övervägandena i förordning nr [2] 28/96 och artikel 2.2 i förordning nr 1975/95 (ovan punkterna 3 och 12), inte ens underförstått, ett sådant ersättande. Det finns inte heller några bestämmelser om ersättande för det fall att, som kommissionen gjort

gällande, det inte skulle finnas tillräckligt med frukt i interventionslagren och den frukt som skall ersätta den tidigare angivna som betalning till anbudsgivarna tillhör 'samma grupp av produkter' som de som anbudsgivarna levererar.

79 För övrigt innehåller det omtvistade beslutet inte enbart föreskrifter om att äpplen och apelsiner skall ersättas med persikor utan även utjämningskoefficienter, som fastställts med hänvisning till omständigheter som inträffat efter anbudsförfarandet, det vill säga marknadspriset på de ifrågavarande frukterna i mitten av augusti 1996, trots att anbudsinfordran inte innehåller några föreskrifter om att sådana omständigheter som inträffat efter anbudsförfarandet kan beaktas för att bestämma betalningsvillkoren för levereranserna i fråga.

80 Vidare visar inte de uppgifter som kommissionen lämnat i målet (se bilaga 3 till svaromålet och kommissionens svar på förstainstansrättens frågor) att det, när det omtvistade beslutet fattades, saknades tillräckligt med äpplen i interventionslagren, för att de transaktioner som anbudsinfordran avsåg inte skulle kunna genomföras.

81 Även om det antas att det fanns en sådan brist på äpplen i gemenskapen som kunde dras tillbaka, skulle kommissionen ändå i anbudsinfordran ha angivit de exakta villkoren för när de frukter som angavs som betalning för de ifrågavarande leveranserna kunde ersättas med andra frukter, i enlighet med principerna om insyn och likabehandling. I avsaknad av sådana villkor ålåg det kommissionen att inleda ett nytt anbudsförfarande.

82 Av det ovan anförda följer att det omtvistade beslutet strider mot den anbudsinfordran som angavs i förordning nr 228/96 samt mot principerna om insyn och likabehandling och skall därför ogiltigförklaras. Anledning saknas att pröva de andra grunder som sökanden anfört."

8 Förstainstansrätten fastställde följaktligen följande:

"1) Kommissionens beslut C (96) 2208 av den 6 september 1996 ogiltigförklaras.

...

3) Kommissionen skall ersätta rättegångskostnaderna i mål T-191/96.

..."

Överklagandet

9 Kommissionen har yrkat att domstolen skall

— upphäva den överklagade domen och avvisa den talan som väckts av Succhi di Frutta i mål T-191/96,

— i andra hand, upphäva den överklagade domen i sak och ogilla Succhi di Fruttas talan i mål T-191/96,

— ytterligare i andra hand, upphäva den överklagade domen och återförvisa målet till förstainstansrätten för att denna skall döma i sak mot bakgrund av de uppgifter som domstolen ger den,

— förplikta Succhi di Frutta att ersätta rättegångskostnaderna i det förevarande förfarandet och i första instans i mål T-191/96.

10 Succhi di Frutta har yrkat att domstolen skall

— avvisa, helt eller delvis, de grunder som kommissionen har åberopat till stöd för sitt överklagande, i vilket den har yrkat att domstolen skall upphäva förstainstansrättens dom av den den 14 oktober 1999 i de förenade målen T-191/96 och T-106/97, i den del den avser mål T-191/96,

— i andra hand, ogilla överklagandet,

— förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

11 Kommissionen har till stöd för sitt överklagande åberopat följande fem grunder:

— Förstainstansrätten tillämpade principen om att anbudsgivare vars anbud inte antagits och anbudsgivare vars anbud antagits skall behandlas lika på ett felaktigt sätt, eftersom den fastställde att Succhi di Fruttas talan kunde tas upp till sakprövning.

— Den överklagade domens motivering är felaktig och motsägelsefull beträffande de slutsatser som förstainstansrätten drog av den nämnda principen vid sakprövningen.

— Förstainstansrätten gjorde en felaktig tolkning när den fastställde att Succhi di Frutta var personligen berört av beslutet av den 6 september 1996 på grund av att bolaget hade deltagit i förfarandet då det omtvistade beslutet fattades.

— Förstainstansrätten gjorde en felaktig tolkning av Succhi di Fruttas intresse av att få saken prövad samt av artikel 233 EG.

— Förstainstansrätten gjorde en felaktig tolkning av bestämmelserna om tillbakadragande av frukt, som föreskrivs inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker, när den fastställde att det inte fanns äpplen som kunde användas som betalningsmedel för de produkter som skulle levereras av de anbudsgivare vars anbud antagits.

Kommissionens överklagande

12 Förstainstansrätten konstaterar att kommissionens första, tredje och fjärde grunder avser olika aspekter rörande upptagandet till sakprövning av Succhi di Fruttas talan i mål T-191/96, medan den andra och den femte grunden rör bedömningen i sak i nämnda mål.

13 Under dessa förhållanden skall rätten först pröva de av kommissionens grunder som rör upptagandet till sakprövning av Succhi di Fruttas talan i mål T-191/96 om ogiltigförklaring av beslutet av den 6 september 1996. Därefter skall de grunder som rör sakprövningen av denna talan prövas.

Grunderna avseende upptagandet till sakprövning av Succhi di Fruttas talan i mål T-191/96

Parternas argument

14 Kommissionen anser att förstainstansrätten gjorde tre rättsliga felbedömningar när den fastställde att Succhi di Fruttas talan i mål T-191/96 kunde tas upp till sakprövning.

15 Kommissionen har med sin första grund gjort gällande att förstainstansrätten i den överklagade domen gjorde en alltför vid tolkning av principen om likabehandling av anbudsgivare.

16 Kommissionen bestrider visserligen inte att denna princip, liksom principen om insyn, skall iakttas noga av den upphandlande myndigheten under hela själva upphandlingsförfarandet. Enligt kommissionen förhåller det sig däremot annorlunda när kontraktet väl har tilldelats.

17 Då måste man göra en strikt åtskillnad mellan å ena sidan den anbudsgivare vars anbud antagits och å andra sidan de anbudsgivare vars anbud inte antagits.

18 Efter det att kontraktet har tilldelats finns det nämligen ett avtalsförhållande mellan kommissionen och den enda anbudsgivare vars anbud antagits, och vardera parten är skyldig att följa villkoren i det ingångna avtalet. I denna fas av förfarandet har kommissionen däremot inte längre något förhållande med de anbudsgivare vars anbud inte antagits.

19 Av samma skäl är villkoren i meddelandet om upphandling endast orubbliga fram till den tidpunkt då den anbudsgivare vars anbud skall antas utses. Den upphandlande myndigheten kan emellertid därefter avvika från dessa villkor om omständigheterna så kräver och i den mån den aktuella förändringen inte skadar det kontraktstilldelade företagets intressen.

20 Enligt kommissionen följer härav att beslutet av den 6 september 1996, som ifrågasattes av Succhi di Frutta och som fattades efter utvärderingen av anbuden och kontraktstilldelningen, rörde förhållandet mellan kommissionen och de anbudsgivare vars anbud antagits, och endast dessa företag. Detta beslut påverkade däremot inte de anbudsgivare vars anbud inte antagits, eftersom de inte befann sig i en annan situation än vilket annat företag som helst som inte hade deltagit i upphandlingsförfarandet.

21 Succhi di Frutta hade följaktligen lika lite rätt som vilket annat företag som helst inom den berörda sektorn att ifrågasätta den ändring av upphandlingsvillkoren som gjordes efter kontraktstilldelningen.

22 Förstainstansrätten gjorde således en felaktig rättslig bedömning när den i punkt 57 i den överklagade domen fastställde att Succhi di Frutta berördes personligen av beslutet av den 6 september 1996 i egenskap av anbudsgivare vars anbud inte antagits.

23 Kommissionen har vidare anfört att denna ståndpunkt bekräftas av det förhållandet att ordföranden på förstainstansrättens andra avdelning avslog bolaget Alliones (en annan italiensk fruktsaftproducent) interventionsansökan genom det ovannämnda beslutet av den 20 mars 1998, av det skälet att detta bolag inte hade ett tillräckligt intresse av att det beslut som Succhi di Frutta hade ifrågasatt ogiltigförklarades. Det är nämligen ingen skillnad mellan den situation som Succhi di Frutta befann sig i och den som Allione befann sig i.

24 Kommissionen har med sin tredje grund gjort gällande — i motsats till vad förstainstansrätten fastställde i punkt 58 i den överklagade domen — att Succhi di Frutta inte heller var personligen berört av beslutet av den 6 september 1996 på grund av att bolaget hade deltagit i förfarandet då detta beslut fattades, vilket skedde till följd av att bolaget uttryckligen hade begärt att kommissionen skulle göra en omprövning av hela situationen mot bakgrund av de ytterligare uppgifter som bolaget hade lämnat.

25 Kommissionen anser inte att dessa omständigheter i sig utmärker Succhi di Frutta, särskilt eftersom beslutet i förevarande fall riktade sig till olika medlemsstater. Beslutet påverkade dessutom endast de anbudsgivare vars anbud hade antagits.

26 Kommissionen har till stöd för sin fjärde grund anfört att det för det första var fel av förstainstansrätten att i punkterna 62 och 63 i den överklagade domen fastställa att Succhi di Frutta hade ett intresse av att föra talan mot beslutet av den 6 september 1996 av det skälet att bolaget inte hade ifrågasatt de liknande beslut som tidigare hade fattats och som var mer ogynnsamma för bolaget och för det andra att en ogiltigförklaring av beslutet av den 6 september 1996 skulle ha inneburit att dessa tidigare beslut återigen började gälla. Skyldigheten att verkställa förstainstansrättens dom om ogiltigförklaring på ett korrekt sätt påverkar inte dessa andra beslut, som hade fattats före den 6 september 1996.

27 Kommissionen har vidare anfört att de relationer som den hade med de anbudsgivare vars anbud hade antagits när anbudsförfarandet avslutades ifrågasätts i förstainstansrättens dom om ogiltigförklaring, och att rättsäkerheten inte garanteras.

28 Succhi di Frutta har i första hand yrkat att domstolen skall avvisa kommissionens tre ovannämnda grunder.

29 Den första grunden skall avvisas av det skälet att kommissionen endast har upprepat den invändning om rättegångshinder som den åberopade vid förstainstansrätten. Denna grund är således endast en begäran om omprövning av Succhi di Fruttas ansökan till förstainstansrätten.

30 Likaså när det gäller den fjärde grunden har kommissionen endast upprepat de skäl och grunder som den åberopade vid förstainstansrätten. Det framgår nämligen tydligt av punkt 46 i den överklagade domen att denna grund återger en invändning som kommissionen åberopade i första instans, nämligen att Succhi di Frutta saknade intresse av att föra talan om ogiltigförklaring av beslutet av den 6 september 1996, eftersom en sådan ogiltigförklaring endast skulle ha medfört att de tidigare fastställda utjämningskoefficienterna, vilka skulle ha varit mer gynnsamma för Trento di Frutta, återigen började gälla.

31 Enligt Succhi di Frutta skall den tredje grunden avvisas, eftersom kommissionen inte åberopade den i första instans. Denna grund har således åberopats för första gången inom ramen för överklagandet, trots att kommissionen kände till den redan under förfarandet vid förstainstansrätten.

32 Succhi di Frutta har i andra hand gjort gällande att överklagandet inte kan bifallas på dessa grunder.

33 Den första och den tredje grunden har i allt väsentligt samma föremål och överklagandet kan därför inte bifallas på dessa grunder.

34 Det var nämligen riktigt av förstainstansrätten att fastställa att Succhi di Frutta var personligen berört av beslutet av den 6 september 1996 under de särskilda förhållanden som förelåg i det aktuella fallet.

35 Succhi di Fruttas situation utmärker sig således inte endast därför att bolaget agerade i tid vid kommissionen på grund av den allvarliga ekonomiska skada som det hade lidit till följd av att bolagets direkta konkurrenter hade tilldelats en fullständigt olämplig mängd frukt som betalning för sylt- eller frutsaftleveranser, utan särskilt därför att bolaget hade deltagit såväl i det aktuella anbudförfarandet som i förfarandet då beslutet av den 6 september 1996 fattades.

36 Kommissionen har gjort gällande att Succhi di Fruttas situation inte längre skilde sig från den som vilket annat företag som helst befann sig i när valet av den anbudsgivare vars anbud skulle antas väl hade gjorts. Detta påstående är helt grundlöst.

37 Det ankommer på den upphandlande myndigheten att i anbudsinfordran ange föremålet och villkoren för anbudsförfarandet. Den upphandlande myndigheten är skyldig att noggrant följa de villkor som den har fastställt och som har fått anbudsgivarna att delta i anbudsförfarandet och lämna ett visst anbud på grundval av villkoren för anbudförfarandet.

38 Denna skyldighet föreligger under hela förfarandet, även under fullgörandet av det avtal som den upphandlande myndigheten har ingått med den anbudsgivare vars anbud antagits. Den upphandlande myndigheten kan endast avvika från de

fastställda bestämmelserna och villkoren i de fall som uttryckligen angetts i anbudsinfordran. Myndigheten kan således inte handlägga avtalet med det eller de företag vars anbud antagits på det sätt som den själv anser mest lämpligt.

39 Om särskilda omständigheter har inträffat efter kontraktstilldelningen som gör att det blir nödvändigt att anpassa anbudsvillkoren och om det inte finns någon klausul i anbudsinfordran för att avhjälpa dessa omständigheter, är den upphandlande myndigheten skyldig att avbryta förfarandet och utförda en ny anbudsinfordran, inom ramen för vilken samtliga tidigare anbudsgivare har rätt att delta på lika villkor.

40 När det gäller det nu aktuella fallet framgår det emellertid klart av bilaga 1 till förordning nr 228/96 att det var äpplen och apelsiner som anbudsgivarna skulle dra tillbaka. Det fanns inte heller någon klausul i de tillämpliga bestämmelserna med stöd av vilken ett av villkoren i anbudsinfordran kunde ändras i efterhand. I synnerhet var det inte möjligt att ersätta äpplen med persikor.

41 Succhi di Frutta har vidare anfört att om kommissionens resonemang följdes skulle den upphandlande myndigheten kunna vidta grundläggande ändringar i anbudsinfordran under fullgörandet av avtalet med det företag vars anbud antagits utan att riskera att en utkonkurrerad anbudsgivare väcker talan på grund av att anbudsvillkoren ändrats på ett otillåtet sätt.

42 Succhi di Frutta anser att överklagandet inte heller kan bifallas på den fjärde grunden.

43 Det var nämligen riktigt av förstainstansrätten att fastställa att Succhi di Frutta kunde åberopa ett intresse av att få saken prövad under de särskilda omständigheterna i det aktuella fallet.

44 Intresset av att väcka talan mot ett rättsstridigt beslut försvinner inte bara för att det finns andra rättsstridiga rättsakter, vilka i sin tur inte har varit föremål för en talan om ogiltigförklaring.

45 I förevarande fall fastställde förstainstansrätten klart att det var rättsstridigt att byta ut vissa frukter mot dem som nämndes i anbudsinfordran.

46 I enlighet med artikel 176 i fördraget och principen om god förvaltningssed borde kommissionen ha dragit konsekvenserna av detta konstaterande med avseende på de beslut som den hade fattat före beslutet av den 6 september 1996 och som är behäftade med samma fel. Det skulle uppenbart strida mot det system för domstolsskydd som ligger till grund för gemenskapens rättsordning att göra en annan tolkning.

47 I alla händelser har Succhi di Frutta ett intresse av att få saken prövad dels för att förhindra att rättsstridiga rättsakter antas på nytt, dels för att eventuellt kunna väcka en skadeståndstalan mot den upphandlande myndigheten för att få ersättning för den skada som rättsstridigheten vållat.

Domstolens bedömning

— Den första grunden

48 När det gäller frågan huruvida överklagandet kan prövas på denna grund erinrar domstolen om att det enligt fast rättspraxis följer av artikel 225 EG, artikel 51 första stycket i EG-stadgan för domstolen och artikel 112.1 c i domstolens

rättegångsregler att det i ett överklagande klart skall anges på vilka punkter den dom som det yrkas upphävande av ifrågasätts samt de rättsliga grunder som särskilt åberopas till stöd för detta yrkande (se bland annat dom av den 6 mars 2003 i mål C-41/00 P, Interporc mot kommissionen, REG 2003, s. I-2125, punkt 15).

49 Ett överklagande som endast upprepar eller ordagrant återger de grunder och argument som har anförts vid förstainstansrätten, och som bland annat avser omständigheter som förstainstansrätten uttryckligen har underkänt, uppfyller inte kraven på motivering enligt dessa bestämmelser (se bland annat domen i det ovannämnda målet Interporc mot kommissionen, punkt 16).

50 När en klagande har ifrågasatt förstainstansrättens tolkning eller tillämpning av gemenskapsrätten kan dock de rättsfrågor som prövades av förstainstansrätten på nytt tas upp till diskussion i målet om överklagande. Om klaganden inte på detta sätt kunde utforma sitt överklagande med stöd av grunder och argument som redan åberopats vid förstainstansrätten, skulle överklagandeinstitutet nämligen förlora en del av sin innebörd (se bland annat domen i det ovannämnda målet Interporc mot kommissionen, punkt 17).

51 Den första grunden uppfyller dessa krav, vilket framgår av punkterna 15—23 i förevarande dom.

52 Kommissionen har kritiserat punkt 57 i den överklagade domen i syfte att visa att förstainstansrätten skulle ha åsidosatt gemenskapsrätten genom att fastställa att Succhi di Frutta berördes personligen av beslutet av den 6 september 1996, i egenskap av anbudsgivare vars anbud inte antagits inom ramen för det aktuella anbudsförfarandet. Kommissionen har närmare bestämt kritiserat förstainstansrätten för att därigenom ha tolkat principen om likabehandling av anbudsgivare alltför vidsträckt. Enligt kommissionen är denna princip inte längre tillämplig vid genomförandet av anbudsförfarandet.

53 Under dessa förhållanden konstaterar domstolen att kommissionen inte endast har upprepat argument som den redan har gjort gällande inför förstainstansrätten. Kommissionen har däremot ifrågasatt förstainstansrättens bedömning av en rättsfråga som uttryckligen ställdes i den överklagade domen och som kan bli föremål för domstolens kontroll vid ett överklagande.

54 Härav följer att överklagandet kan prövas på den första grunden.

55 För att kunna bedöma huruvida överklagandet skall bifallas på den första grunden kan det till att börja med konstateras att de argument som kommissionen har anfört till stöd för nämnda grund — det vill säga att principerna om insyn och likabehandling av anbudsgivare inte är tillämpliga efter kontraktstilldelningen — i själva verket rör målet i sak.

56 Dessa argument skall således prövas i samband med prövningen av kommissionens andra grund som rör frågan huruvida Succhi di Fruttas talan vid förstainstansrätten var välgrundad.

57 Vid detta stadium skall prövningen av huruvida överklagandet skall bifallas på den första grunden, vilken grund endast rör frågan om upptagande till sakprövning av talan i mål T-191/96, begränsas till huruvida förstainstansrätten gjorde sig skyldig till en felaktig rättstillämpning när den i punkt 57 i den överklagade domen fastställde att Succhi di Frutta under omständigheterna i det aktuella fallet berördes personligen av beslutet av den 6 september 1996 i egenskap av anbudsgivare vars anbud inte antagits.

58 I detta avseende är det ostridigt att Succhi di Frutta deltog i det anbudsförfarande inom vilket nämnda beslut fattades.

59 Det står klart att de näringsidkare inom den berörda sektorn som inte har deltagit i det aktuella anbudsförfarandet inte berörs personligen av ett sådant beslut, eftersom detta inte riktar sig till dem i deras objektiva egenskap av företag som producerar fruktsaft eller sylt. Det förhåller sig emellertid annorlunda med anbudsgivare, vilka måste kunna vända sig till gemenskapsdomstolarna för att få till stånd en prövning av huruvida anbudsförfarandet i sin helhet har varit rättsenligt, oavsett om deras anbud slutligen antogs eller inte.

60 Det är just på detta sätt som Succhi di Fruttas situation skiljer sig väsentligt från Alliones. Det sistnämnda bolaget lämnade nämligen inte något anbud under det anbudsförfarande som ligger till grund för det förevarande målet, och förstainstansrättens ordförande ansåg därför inte att det hade något intresse av att intervenera till stöd för Succhi di Fruttas yrkanden i mål T-191/96 (se det ovannämnda beslutet av den 20 mars 1998).

61 Kommissionen kan följaktligen inte med framgång hävda att Succhi di Fruttas situation, med avseende på ett sådant beslut som det av den 6 september 1996, inte skulle skilja sig på något sätt från den situation som vilken annan näringsidkare som helst inom den berörda sektorn befinner sig i, och att således endast de anbudsgivare vars anbud antagits skulle ha rätt att väcka talan mot ett beslut av detta slag.

62 En sådan tolkning skulle oundvikligen medföra att de rättsöverträdelser som den upphandlande myndigheten eventuellt gör sig skyldig till efter kontraktstilldelningen, men vilka skulle kunna medföra att hela anbudsförfarandet ansågs vara rättsstridigt, inte skulle kunna beivras om de inte påverkade situationen för den eller de anbudsgivare vars anbud hade antagits.

63 Ett sådant resultat skulle vara oförenligt med lydelsen av artikel 173 fjärde stycket i fördraget (nu artikel 230 fjärde stycket EG i ändrad lydelse). Denna bestämmelse innebär att enskilda som berörs direkt och personligen av den ifrågasatta rättsakten är garanterade ett rättsmedel. Nämnda resultat skulle även strida mot den grundläggande princip som innebär att legaliteten måste respekteras i vederbörlig ordning i en rättslig gemenskap.

64 Detta gäller i synnerhet under sådana omständigheter som de som ligger till grund för mål T-191/96. Såsom förstainstansrätten påpekade bland annat i punkt 57 i den överklagade domen samt, med ett liknande resonemang, i punkt 73 i nämnda dom, kunde det beslut som var föremål för anbudsgivarens talan, vilket den upphandlande myndigheten hade fattat i efterhand, ha en direkt inverkan på själva utformningen av detta företags anbud och på likabehandlingen av samtliga företag som deltog i det aktuella förfarandet.

65 Det framgår nämligen av handlingarna i målet att det företag som slutligen tilldelades den största andelen av det aktuella kontraktet redan i sitt anbud angav en möjlighet att byta ut den frukt som skulle användas som betalningsmedel, vilket emellertid inte föreskrevs i anbudsinfordran, medan alla andra anbudsgivare noggrant hade följt villkoren i denna, och att detta skedde innan den upphandlande myndigheten formellt hade fattat några beslut härom, däribland det ifrågasatta beslutet.

66 Med hänsyn till det ovan anförda anser domstolen att det var riktigt av förstainstansrätten att i punkt 57 i den överklagade domen fastställa att Succhi di Frutta berördes personligen av beslutet av den 6 september 1996 i egenskap av anbudsgivare vars anbud inte antagits, detta för att bolaget skulle kunna få till stånd en prövning vid gemenskapsdomstolarna av huruvida nämnda beslut hade fattats på ett rättsenligt sätt och, i förekommande fall, ett beivrande av den upphandlande myndighetens rättsstridiga handlande i detta avseende.

67 Under dessa förhållanden kan överklagandet inte bifallas på kommissionens första grund.

— Den tredje grunden

68 Det skall erinras om att det följer av domstolens rättspraxis att om något av de skäl som förstainstansrätten uppgivit är tillräckligt för att motivera domslutet i den dom den har meddelat, påverkas i alla händelser inte detta domslut av de fel som ett annat skäl – också det angivet i domen – skulle kunna vara behäftat med, vilket innebär att en grund som avser sådana fel är verkningslös och att överklagandet inte kan bifallas på den (se bland annat dom av den 2 juni 1994 i mål C-326/91 P, De Compte mot parlamentet, REG 1994, s. I-2091, punkt 94, och beslut av den 12 december 1996 i mål C-49/96 P, Progoulis mot kommissionen, REG 1996, s. I-6803, punkt 27).

69 Som generaladvokaten har påpekat i punkt 19 i sitt förslag till avgörande rör kommissionens första och tredje grunder i själva verket samma fråga, nämligen huruvida det var fel av förstainstansrätten att i punkt 57 i den överklagade domen fastställa att Succhi di Frutta berördes personligen av beslutet av den 6 september 1996.

70 Det följer emellertid klart av punkterna 57 och 58 i den överklagade domen att förstainstansrättens slutsats att Succhi di Frutta i det aktuella fallet berördes personligen av nämnda beslut grundades på två olika skäl.

71 I punkt 57 i domen fastställde förstainstansrätten nämligen att Succhi di Frutta "för det första" berördes personligen av beslutet av den 6 september 1996 i egenskap av anbudsgivare vars anbud inte antagits.

72 I punkt 58 i den överklagade domen fastställde förstainstansrätten "för det andra" att Succhi di Frutta, under de särskilda omständigheterna i det aktuella fallet, berördes personligen av beslutet av den 6 september 1996 på grund av att

detta hade fattats efter det att bolaget hade begärt en omprövning av hela situationen och mot bakgrund av bland annat ytterligare uppgifter som bolaget hade lämnat till kommissionen.

73 Såsom konstaterats ovan i punkt 66 i denna dom gjorde förstainstansrätten således inte något fel när den i punkt 57 i den överklagade domen fastställde att Succhi di Frutta hade ett personligt intresse av att få till stånd en prövning vid gemenskapsdomstolarna av huruvida beslutet av den 6 september 1996 var rättsenligt. Det kan vidare konstateras att denna punkt är tillräcklig för att motivera förstainstansrättens slutsats att Succhi di Frutta, i mål T-191/96, berördes personligen av nämnda beslut.

74 Kommissionens tredje grund avser enbart förstainstansrättens bedömning i punkt 58 i den överklagade domen. Såsom framgår av de fyra föregående punkterna i denna dom utgör denna bedömning ett överflödigt skäl i nämnda dom. Den tredje grunden är således under alla omständigheter verkningslös. Överklagandet kan därför inte bifallas på denna grund.

— Den fjärde grunden

75 I enlighet med den rättspraxis som anges ovan i punkterna 48–50 i denna dom skall den invändning om rättegångshinder som Succhi di Frutta har åberopat när det gäller denna grund underkännas.

76 Kommissionen har nämligen hänvisat till punkterna 62 och 63 i den överklagade domen för att bestrida förstainstansrättens rättsliga bedömning att Succhi di Frutta i det aktuella fallet hade ett intresse av att föra talan mot beslutet av den 6 september 1996.

77 Kommissionen har tydligt angett vilka delar av den överklagade domen som den kritiserar i detta avseende samt vilka argument den anför till stöd för påståendet att förstainstansrättens rättsliga bedömning är felaktig. Denna grund utgör således inte endast ett ordagrant återgivande av redan anförda argument.

78 När det gäller frågan huruvida överklagandet kan bifallas på den fjärde grunden, konstaterar domstolen för det första att Succhi di Frutta hade deltagit i det aktuella anbudsförfarandet och att, vilket särskilt följer av punkt 66 i den överklagade domen, bolaget skall anses vara personligen berört av beslutet av den 6 september 1996. Därmed hade bolaget rätt att väcka talan vid domstol för att få till stånd en prövning av huruvida detta beslut var rättsenligt och, i förekommande fall, ett beivrande av den upphandlande myndighetens rättsstridiga handlande i detta avseende. Kommissionen har nämligen inte ifrågasatt förstainstansrättens bedömning att Succhi di Frutta berördes direkt av det beslut mot vilket bolaget väckte talan om ogiltigförklaring.

79 För det andra fastställde förstainstansrätten i punkt 60 i den överklagade domen att detta beslut inte kunde anses vara en rättsakt som endast bekräftade beslutet av den 14 juni 1996 av det skälet att kommissionen på Succhi di Fruttas begäran hade gått med på att ompröva detta beslut, att beslutet av den 6 september 1996 fattades efter denna omprövning och att detta beslut innehöll andra utjämningskoefficienter och grundades på nya omständigheter, däribland uppgifter som Succhi di Frutta hade lämnat.

80 Kommissionen har emellertid inte ifrågasatt denna punkt i det nu aktuella överklagandet.

81 För det tredje står det klart att beslutet av den 6 september 1996 gick Succhi di Frutta emot, eftersom det kunde skada bolagets legitima intressen genom att det väsentligen påverkade dess ställning på den berörda marknaden.

82 Det kan slutligen konstateras att det framgår av handlingarna i målet att föreskriften i anbudsinfordran om att de aktuella leveranserna kunde betalas med persikor i stället för äpplen och apelsiner, såsom denna föreskrift verkställdes bland annat genom beslutet av den 6 september 1996, hade en direkt inverkan på villkoren för de olika anbudsgivarnas anbud. Detta påpekade förstainstansrätten i slutet av punkterna 57 och 73 i den överklagade domen och detta visas också av det anbud som Trento Frutta lämnade. Detta bolag hade nämligen uttryckligen angett att det var berett att erhålla persikor i stället för äpplen om det var brist på äpplen, trots att det står klart att en sådan möjlighet inte gavs i anbudsinfordran och att de övriga anbudsgivarna noggrant följde de villkor som uppställdes i anbudsinfordran i detta avseende. Om ett sådant anbud som Trento Fruttas beaktas, finns det en risk för att det företag som lämnat det gynnas i förhållande till konkurrenterna, vilket skulle strida mot principen om likabehandling av anbudsgivare och skada insynen i förfarandet.

83 Under dessa omständigheter anser domstolen, såsom förstainstansrätten fastställde i punkt 63 i sin dom, att Succhi di Frutta faktiskt hade ett intresse av att begära att beslutet av den 6 september 1996 skulle ogiltigförklaras, särskilt för att få fastställt av gemenskapsdomstolarna huruvida den upphandlande myndigheten eventuellt hade handlat rättsstridigt. Ett sådant fastställande kan nämligen komma att ligga till grund för en eventuell skadeståndstalan med syftet att på ett lämpligt sätt återställa situationen för Succhi di Frutta.

84 Kommissionens argument att en ogiltigförklaring av beslutet av den 6 september 1996 skulle medföra att det tidigare beslutet av den 14 juni 1996 började gälla igen, vilket var mindre fördelaktigt för Succhi di Frutta, avser punkt 62 i den överklagade domen.

85 Det kan emellertid för det första konstateras att punkt 63 i den överklagade domen utgör en tillräcklig rättslig motivering av förstainstansrättens bedömning att Succhi di Frutta i det aktuella fallet hade ett intresse av att beslutet av den 6 september 1996 ogiltigförklarades. För det andra följer det av punkt 83 i denna dom att förstainstansrätten inte åsidosatte gemenskapsrätten genom att göra denna bedömning.

86 Härav följer att kommissionens anmärkning avseende punkt 62 i den överklagade domen, vilken punkt innehåller ytterligare ett argument som talar för Succhi di Fruttas intresse av att föra talan, är verkningslös.

87 Med beaktande av det ovan anförda kan överklagandet inte bifallas på den fjärde grunden.

Grunderna som avser frågan huruvida Succhi di Fruttas talan i mål T-191/96 var välgrundad

Parternas argument

88 Kommissionen har gjort gällande att förstainstansrätten gjorde sig skyldig till två fall av felaktig rättstillämpning när den ogiltigförklarade beslutet av den 6 september 1996.

89 Kommissionen har till stöd för sin andra grund anfört samma argument som den har anfört till stöd för sin första grund, vilken avser att förstainstansrätten gjorde en felaktig tillämpning av principen att anbudsgivarna skall behandlas lika under den del av upphandlingsförfarandet som följer på kontraktstilldelningen.

90 Kommissionen har med stöd av dessa argument (vilka sammanfattas ovan i punkterna 15–19 i denna dom) gjort gällande att det var fel av förstainstansrätten att i punkterna 73 och 81 i den överklagade domen fastställa att kommissionen är skyldig att under samtliga delar av upphandlingsförfarandet noggrant följa de villkor som anges i anbudsinfordran och att den inte i efterhand får ändra reglerna

för anbudsgivarens betalning, om det inte uttryckligen föreskrivs att kommissionen har befogenhet att göra detta, samt att den inte har något annat val än att inleda ett nytt upphandlingsförfarande för att göra det möjligt för det företag som har valts och för de andra anbudsgivarna vars anbud inte antagits att få samma behandling.

91 I det aktuella fallet visade det sig nämligen omöjligt att genomföra kontraktet på det sätt som var tänkt från början på grund av att det inte fanns tillräckligt mycket äpplen.

92 Enligt kommissionen är det riktigt att principerna om insyn och likabehandling av samtliga anbudsgivare skall iakttas noggrant fram till dess att det är känt vem som har tilldelats kontraktet. Däremot kan det under genomförandet av kontraktet bli nödvändigt att anpassa kontraktsvillkoren till oförutsebara omständigheter, eftersom det är omöjligt att förutse alla eventualiteter i anbudsinfordran.

93 Kommissionen anser dessutom att den överklagade domen är motsägelsefull, i den del det däri fastställs att det är förbjudet att i efterhand göra några som helst ändringar i de villkor som anges i anbudsinfordran eller i kontraktshandlingarna. Samtidigt fastställs nämligen i domen att kommissionen borde ha inlett ett nytt anbudsförfarande, vilket med nödvändighet skulle ha medfört en ändring av anbudsvillkoren och dessutom ett ifrågasättande av de berättigade förväntningarna hos de anbudsgivare som redan har fullgjort sina avtalsförpliktelser.

94 Med sin femte och sista grund har kommissionen gjort gällande att det var fel av förstainstansrätten att i punkt 80 i den överklagade domen fastställa att det när beslutet av den 6 september 1996 fattades inte rådde någon brist på äpplen och att kommissionen därför inte hade behövt föreskriva en ändring av betalnings-

villkoren för de produkter som skulle levereras, genom att tillåta att persikor kunde ersätta äpplen, vilket var den frukt som angavs i de tillämpliga bestämmelserna för att företagen skulle kunna fullgöra sina avtalsförpliktelser gentemot den upphandlande myndigheten.

95 Succhi di Frutta har hävdat att det är uppenbart att denna grund inte kan tas upp till sakprövning, eftersom den inte reser någon som helst rättsfråga, utan endast avser förstainstansrättens fastställelse av de faktiska omständigheterna. Kommissionen har som svar på detta anfört att förstainstansrättens bedömning att det rådde en brist på äpplen i interventionslagren utgjorde en felaktig rättstillämpning, eftersom den bygger på en missuppfattning av det system för tillbakadragande av frukt som föreskrivs i den gemensamma organisationen av marknaden för frukt och grönsaker.

96 Succhi di Frutta har i första hand hävdat att kommissionens andra och femte grunder inte kan tas upp till sakprövning.

97 Den andra grunden är nämligen enbart en upprepning av de argument som kommissionen framförde vid förstainstansrätten.

98 Den femte grunden avser inte rättsfrågor, utan enbart förstainstansrättens fastställelse av de faktiska omständigheterna, som endast förstainstansrätten är behörig att göra.

99 I andra hand har Succhi di Frutta gjort gällande att överklagandet inte kan bifallas på dessa två grunder.

100 Succhi di Frutta anser att det helt saknas stöd för den andra grunden och detta av samma skäl som bolaget har gjort gällande i sitt svar på kommissionens första och tredje grunder (se särskilt punkterna 37–40 i denna dom).

101 Enligt Succhi di Frutta finns det inte heller stöd för den femte grunden, eftersom förstainstansrätten gjorde en korrekt bedömning av de uppgifter som kommissionen själv hade lämnat, på grundval av vilka förstainstansrätten fastställde att det, när beslutet av den 6 september 1996 fattades, inte rådde en sådan brist på äpplen att de transaktioner som angavs i anbudsinfordran inte kunde genomföras.

Domstolens bedömning

— Den andra grunden

102 I enlighet med den rättspraxis som anges ovan i punkterna 48–50 i denna dom anser domstolen att det saknas skäl att godta Succhi di Fruttas argument att denna grund inte kan tas upp till sakprövning på grund av att den enbart utgör en ren upprepning av argument som redan har anförts i första instans.

103 Kommissionen har nämligen med hänvisning till punkterna 72–75 och 81 i den överklagade domen ifrågasatt förstainstansrättens tolkning av principen om likabehandling av anbudsgivare samt de rättsliga följder som förstainstansrätten härledde ur denna princip vid prövningen i sak i mål T-191/96.

104 Sådana rättsfrågor kan prövas av domstolen inom ramen för ett överklagande.

105 För att bedöma huruvida överklagandet kan bifallas på kommissionens andra grund skall det erinras om att den vilar på samma premiss som den första grunden, vilket parterna för övrigt har medgett själva. Denna premiss är att förstainstansrätten gjorde en oriktig bedömning av principen om likabehandling av anbudsgivare, genom att utvidga dess tillämpningsområde till att omfatta den del av upphandlingsförfarandet som följer på kontraktstilldelningen.

106 Kommissionen har närmare bestämt hävdat att förstainstansrätten felaktigt fastställde att principen om likabehandling av samtliga anbudsgivare innebär att kommissionen var skyldig att noggrant följa anbudsvillkoren i anbudsinfordran, att kommissionen inte i efterhand, det vill säga efter kontraktstilldelningen, kunde ändra villkoren för anbudsförfarandet, särskilt inte de som avsåg anbudet, på ett sätt som inte angavs i själva anbudsinfordran, och att kommissionen således var skyldig att inleda ett nytt anbudsförfarande för vilket andra villkor kunde gälla, varvid dessa emellertid måste gälla på samma sätt för alla företag som deltar i detta förfarande.

107 Det är i detta skede av prövningen av överklagandet som domstolen skall pröva huruvida kommissionens argument i detta avseende är välgrundade.

108 Det skall erinras om att det följer av domstolens fasta rättspraxis avseende offentlig upphandling att den upphandlande myndigheten är skyldig att respektera principen om likabehandling av anbudsgivare (se bland annat dom av den 27 november 2001 i de förenade målen C-285/99 och C-286/99, Lombardini och Mantovani, REG 2001, s. I-9233, punkt 37, och av den 19 juni 2003 i mål C-315/01, GAT, REG 2003, s. I-6351, punkt 73).

109 Det framgår även av rättspraxis att den nämnda principen om likabehandling innebär en skyldighet att lämna insyn, så att det kan kontrolleras att principen iakttas (se bland annat dom av den 18 juni 2002 i mål C-92/00, HI, REG 2002 s. I-5553, punkt 45, och av den 12 december 2002 i mål C-470/99, Universale-Bau m.fl., REG 2002, s. I-11617, punkt 91).

110 Syftet med principen om likabehandling av anbudsgivare är att främja en sund och effektiv konkurrens mellan de företag som deltar i en offentlig upphandling. Enligt denna princip krävs att alla anbudsgivare ges samma möjligheter när de utformar sina anbud, och den innebär således att samma anbudsvillkor måste gälla för alla anbudsgivare.

111 Principen om insyn följer av nyss nämnda princip, och dess syfte är huvudsakligen att garantera att det inte förekommer någon risk för favorisering eller godtycke från den upphandlande myndighetens sida. Den innebär att samtliga villkor och bestämmelser för upphandlingsförfarandet skall vara formulerade, i meddelandet om upphandling eller i kontraktshandlingarna, på ett klart, precist och entydigt sätt dels för att alla rimligt informerade och normalt omsorgsfulla anbudsgivare skall kunna förstå den exakta innebörden av dessa och tolka dem på samma sätt, dels för att den upphandlande myndigheten skall kunna kontrollera om anbuden från de sistnämnda uppfyller upphandlingskriterierna.

112 Med hänsyn till dessa principers syfte och ändamålsenliga verkan måste iakttagandet av dem säkerställas även när det gäller ett sådant särskilt anbudsförfarande som det nu aktuella, varvid det skall tas hänsyn till detta förfarandes särdrag.

113 Härvid påpekar domstolen att kommissionen i förevarande fall med stöd av rådets förordning nr 1975/95 och de båda förordningarna nr 2009/95 och 228/96 först fastställde de allmänna upphandlingsvillkoren för leverans av fruktsaft och

sylt till befolkningen i Armenien och Azerbajdzjan och därefter upprättade anbudsinfordran, i vilken det exakta syftet med och de konkreta reglerna för detta anbudsförfarande angavs.

114 Under dessa omständigheter skall bestämmelserna i de nämnda förordningarna anses utgöra ramen för hela förfarandet.

115 I ett sådant sammanhang ankommer det följaktligen på kommissionen, i dess egenskap av upphandlande myndighet, att noggrant följa de kriterier som den själv har fastställt. Detta är kommissionen skyldig att göra inte bara under själva anbudsförfarandet, som har till syfte att utvärdera anbuden och att välja vilken anbudsgivare som skall tilldelas kontrakt, utan mer allmänt ända fram till dess att genomförandet av det aktuella kontraktet har avslutats.

116 Om det således är uppenbart att ett anbud som inte är förenligt med de uppställda villkoren skall underkännas får den upphandlande myndigheten ändå inte ändra anbudsförfarandets allmänna struktur, genom att därefter ensidigt ändra ett av de grundläggande villkoren för detta. Myndigheten får särskilt inte ändra en bestämmelse som, om den hade förekommit i anbudsinfordran, skulle ha gjort det möjligt för anbudsgivarna att lämna ett väsentligen annorlunda anbud.

117 Härav följer att den upphandlande myndigheten i ett fall som det nu aktuella inte efter kontraktstilldelningen och särskilt inte genom att fatta ett beslut vars innehåll avviker från de tidigare antagna förordningarna kunde ändra ett sådant väsentligt villkor för anbudsförfarandet som det som avsåg betalningen för de produkter som skulle levereras.

118 Om den upphandlande myndigheten av särskilt angivna skäl vill kunna ändra vissa villkor för anbudsförfarandet efter valet av den anbudsgivare som skall tilldelas kontraktet, är den skyldig att uttryckligen ange att en anpassning kan komma att ske och på vilka villkor. Detta skall göras i den anbudsinfordran som myndigheten själv har upprättat och som skall utgöra ramen för förfarandet, så att samtliga företag som är intresserade av att delta i upphandlingen får kännedom om detta från början och således behandlas lika när de utformar sina anbud.

119 Om en sådan möjlighet inte föreskrivs uttryckligen, utan den upphandlande myndigheten avser att under den fas som kommer efter upphandlingen avvika från ett av de väsentliga villkoren, kan myndigheten inte heller fortsätta förfarandet och därvid tillämpa andra villkor än dem som föreskrevs från början.

120 Om den upphandlande myndigheten fick ändra själva anbudsvillkoren som den ville under genomförandet av kontraktet utan att ha uttrycklig befogenhet därtill enligt de relevanta tillämpliga bestämmelserna, skulle de ursprungliga upphandlingsvillkoren förfelas.

121 Vidare skulle ett sådant tillvägagångssätt oundvikligen medföra ett åsidosättande av principerna om insyn och likabehandling av anbudsgivare, eftersom det inte längre skulle finnas en garanti för att anbudsvillkoren tillämpades enhetligt eller att förfarandet var objektivt.

122 I det aktuella fallet står det klart att kommissionen efter kontraktstilldelningen bytte ut de frukter som hade angetts i anbudsinfordran mot andra frukter såsom betalning för de produkter som skulle levereras av den anbudsgivare vars anbud antagits, trots att en sådan ersättning av frukter inte hade föreskrivits vare sig i anbudsinfordran eller i de relevanta bestämmelser som denna grundades på.

123 Domstolen anser därför att det var riktigt av förstainstansrätten att i punkt 82 i den överklagade domen fastställa att den omtvistade ändring som kommissionen beslutade om utan att ha befogenhet därtill måste medföra en ogiltigförklaring av beslutet av den 6 september 1996, på grund av åsidosättande av den anbudsinfordran som bilagts förordning nr 228/96 samt av principerna om insyn och likabehandling av anbudsgivare.

124 Kommissionen har med stöd av samma grund kritiserat den överklagade domen för att den vilar på motstridiga skäl, eftersom det däri fastställs att det är förbjudet att ändra de anbudsvillkor som anges i anbudsinfordran under genomförandet av förfarandet gentemot den anbudsgivare vars anbud antagits, samtidigt som det fastställs att ett nytt förfarande borde ha inletts, vilket oundvikligen skulle ha medfört en ändring av anbudsvillkoren. I detta avseende konstaterar domstolen att denna invändning vilar på en uppenbart felaktig tolkning av den överklagade domen.

125 Det framgår nämligen klart av denna doms lydelse att den upphandlande myndigheten inte utan uttrycklig befogenhet därtill i anbudsinfordran får ändra anbudsvillkoren, oavsett när under förfarandet detta sker. I annat fall skulle principen om likabehandling av alla anbudsgivare och principen om insyn åsidosättas.

126 Det framgår dessutom uttryckligen av punkt 81 i den överklagade domen att kommissionen i förekommande fall således skulle ha kunnat föreskriva i anbudsinfordran att den förebehöll sig möjligheten att under vissa omständigheter ändra villkoren för betalning till anbudsgivarna, genom att i synnerhet ange exakt på vilka villkor de frukter som uttryckligen angavs som betalning för de aktuella leveranserna skulle kunna komma att ersättas av andra frukter. På så sätt skulle principerna om likabehandling och insyn ha följts till fullo.

127 Det förhållandet att förstainstansrätten i samma punkt 81 fastställde att ett nytt anbudsförfarande borde ha inletts, eftersom den upphandlande myndigheten inte hade befogenhet att ersätta de angivna frukterna med andra frukter strider inte alls mot det som anförts i det föregående. Det är visserligen riktigt att ingenting då skulle ha hindrat den upphandlande myndigheten från att föreskriva andra villkor, men dessa skulle inte desto mindre ha tillämpats på samma sätt på alla anbudsgivare. Precis som i det fall som avses i föregående punkt skulle principerna om likabehandling och insyn således även ha kunnat följas till fullo i detta fall.

128 I den mån som kommissionen kan ha förstått den sista meningen i punkt 81 i den överklagade domen på så sätt att den innebar att det enda sättet för kommissionen att följa domen var att inleda ett nytt anbudsförfarande, konstaterar domstolen endast att det inte ankommer på gemenskapsdomstolarna att utfärda föreläggganden åt den som har begått en rättsöverträdelse om hur den konstaterade rättsstridigheten skall gottgöras.

129 Under dessa förhållanden kan överklagandet inte bifallas på den andra grunden.

— Den femte grunden

130 Kommissionen har med stöd av denna grund ifrågasatt punkt 80 i den överklagade domen, där förstainstansrätten fastställde att de uppgifter som kommissionen hade lämnat inte visade att det, när beslutet av den 6 september 1996 fattades, rådde en så stor brist på äpplen i interventionslagren att de transaktioner som avsågs i anbudsinfordran inte skulle kunna genomföras.

131 Som framgår av själva lydelsen av nämnda punkt 80, som inleds med ordet "Vidare", och av lydelsen av punkt 81 i samma dom, som inleds med orden "Även om det antas att det fanns en sådan brist på äpplen i gemenskapen som kunde dras tillbaka ...", utgör förstainstansrättens bedömning i punkt 80 endast ett överflödigt domskäl.

132 I enlighet med den rättspraxis som anges ovan i punkt 68 i denna dom anser domstolen således att den femte grunden, som avser nämnda domskäl, under alla omständigheter är verkningslös. Talan kan därför inte bifallas på denna grund.

133 Överklagandet skall ogillas i sin helhet, eftersom det inte kan bifallas på någon av de grunder som kommissionen har anfört till stöd för det.

Rättegångskostnader

134 Enligt artikel 69.2 i rättegångsreglerna, som skall tillämpas i mål vid domstolen om överklagande i enlighet med artikel 118 i rättegångsreglerna, skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna om detta har yrkats. Succhi di Frutta har yrkat att kommissionen skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom kommissionen har tappat målet, skall Succhi di Fruttas yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

följande dom

1) **Överklagandet ogillas.**

2) **Europeiska gemenskapernas kommission förpliktas att ersätta de rättegångskostnader som har uppkommit på grund av överklagandet.**

Skouris Cunha Rodrigues Puissochet

Schintgen Macken

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 29 april 2004.

R Grass V. Skouris

Justitiesekreterare Ordförande